

זוהר פרשת תולדות (קלד ע"א)

אמר לה הקב"ה הלא הכינתי תשובה קודם שבראתי העולם

וכאשר בקש הקב"ה לברוא האדם אמרה התורה לפניו, אם יהיה נברא האדם ואחר כך יחטא ואתה תדין אותו, למה יהיו מעשי ידך לחנם, שהרי לא יוכל לסבול דינך, אמר לה הקב"ה הלא הכינתי תשובה קודם שבראתי העולם, וכך אמר הקב"ה להעולם בשעה שעשה לו וברא את האדם, עולם עולם, אתה ותהלוכותיך אין מתקיימים אלא על התורה, ולפיכך בראתי בכך את האדם כדי שיעסק בה, ואם לא הריני מחזירך להיות תהו ובהו, והכל בשביל האדם מתקיים, זה שכתוב (ישעי' מ"ה) אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי, והתורה עומדת ומכרזת לפני האנשים למען יעסקו ויעמלו בה, ואין מי שיטה אזנו, בוא וראה כל מי שעמל בתורה הוא מקיים העולם, ומקיים כל מעשה ומעשה על תקונו כראוי, ואין לך כל אבר ואבר שנמצא בו באדם שלא תהיה כנגדו בריה בעולם, שהרי כמו שהאדם הוא מתחלק לאברים, וכלם עומדים מדרגות על מדרגות מתוקנים אלו על אלו, וכלם גוף אחד, אף כל העולם, כל הבריות שבעולם הם אברים אברים ועומדים אלו על אלה, וכאשר מתתקנים כלם הרי הם גוף אחד ממש, והכל הוא כדמיון התורה, שהרי התורה כלה אברים ופרקים, וקיימים אלו על אלה, וכאשר מתתקנים כלם נעשים גוף אחד.

דברי תורה שאמר הקב"ה על אחת כמה וכמה שבכל דבור ודבור יש בה כמה משלים כמה שירים כמה תשבחות, כמה סודות עליונים, כמה חכמות

וכיון שנסתכל דוד במעשה הזה פתח ואמר (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך, בהתורה הם כל סודות עליונים חתומים שאין באפשרות להשיג, בהתורה הם כל אותן ענינים העליונים הנגלים ואין נגלים, בהתורה הם כל הענינים שלמעלה ושלמטה, כל עניני עולם הזה וכל עניני עולם הבא בהתורה הם, ואין מי שישגיח ויבין אותם, ולפיכך כתוב (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, בוא וראה בא שלמה ובקש לעמוד על דברי התורה ועל דקדוקי התורה ולא היה יכול, אמר (קהלת ז) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, דוד אמר (תהלים קי"ט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. בוא וראה כתוב בשלמה (מלכים א' ה') וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף, והרי נתבאר שחמשה ואלף טעמים היו בכל משל ומשל שהיה אומר, ומה שלמה שהוא בשר ודם כך היה בדבריו, דברי תורה שאמר הקב"ה על אחת כמה וכמה שבכל דבור ודבור יש בה כמה משלים כמה שירים כמה תשבחות, כמה סודות עליונים, כמה חכמות, ועל זה כתוב מי ימלל גבורות ה'.

זוהר פרשת שמיני (ל"ט)

יינה של תורה טוב לכל, טוב לעולם הזה וטוב לעולם הבא, וזה הוא היין שחביב לו להקב"ה יותר מהכל

פתח רבי יצחק ואמר, וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים (שיר ז) וחכך כיון הטוב, זה יינה של תורה שהוא טוב, שהרי יין אחר אין הוא טוב, ויינה של תורה טוב לכל, טוב לעולם הזה וטוב לעולם הבא, וזה הוא היין שחביב לו להקב"ה יותר מהכל, ובזכות זה מי שיהיה שבע מיינה של תורה יתעורר לעולם הבא, ויזכה להחיות כאשר יעמיד הקב"ה להצדיקים, אמר רבי יהודה דובב שפתי ישנים, הרי למדנו שאפילו בעולם ההוא יזכה לעמול בתורה, זה שכתוב דובב שפתי ישנים, אמר עלם ההוא אם היה נכתב וחכך מייין הטוב הייתי אומר כך, אבל כיון הטוב כתוב ולא מייין, הסתכלו בו, אמר רבי יהודה בני דבר דבריך שיפה אמרת, אמר אני כך שמעתי, מי שעוסק בתורה ודבק בה, ואותו דבר תורה נשמע מפיו, ואין הוא לוחש לו בלחש אלא שמגביה קולו בה, כי בתורה כך נצרך להרים קול, שכתוב (משלי א) בראש הומיות תקרא, להרים רינה של תורה ולא בלחש, כיון הטוב, כמו יין טוב שאינו שותק והוא עתיד להרים קול^[נ], וזה יהיה כאשר יצא מזה העולם, הולך לדודי למישרים, שלא ינטה לימין ולשמאל ולא יהיה נמצא מי שימחה בידו, דובב שפתי ישנים, אפילו בעולם ההוא שפתי תהיינה דובבות תורה.

זוהר פרשת בראשית (מח ע"א)

כאשר מתקדש היום בערב שבת, סוכת שלום שורה ומתפשטת בעולם

שמור את יום השבת לקדשו וגו', אמר רבי שמעון בוא וראה שבת לילה ויום הוא זכור ושמור ביחד, ועל כן כתוב זכור את יום השבת לקדשו, וכתוב שמור את יום השבת לקדשו, זכור לבחינת זכור שמור לבחינת נקבה והכל אחד, ובוא וראה כאשר מתקדש היום בערב שבת, סוכת שלום שורה ומתפשטת בעולם, איזו סכת שלום, זו השבת^[נ] וכל הרוחות וסערות ושדים וכל צד הטומאה כלם מסתתרים ונכנסים בעין הריחים שבקליפה נקבה הנקראת תהום רבה, שהרי כיון שנתעוררה הקדושה על העולם רוח הטומאה אין נתעורר עמו, וזה בורח מפני זה, ואז העולם בשמירה עליונה ואין נצרך להתפלל על שמירה, כמו שומר עמו ישראל לעד, שהרי זה בימי חול נתקן שהעולם צריך שמירה, אבל בשבת סוכת שלום מתפשטת על העולם ונשמר בכל הצדדים, ואפילו רשעי גיהנם נשמרים הם, וכלם בשלום נמצאים עליונים ותחתונים, ולפיכך בהתקדש היום מברכים הפורס סוכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים, למה על ירושלים, אלא כיון שזו היא מדור אותה הסוכה, ונצרך להזמין סוכה היא שתתפשט עלינו לשכון עמנו, ושתהיה מגינה עלינו כאם השוכנת על הבנים, ובשביל זה אין לפחד מכל הצדדים, ולכך מברכים הפורס סוכת שלום עלינו, בוא וראה בשעה שישראל מברכים ומזמנים לסוכת שלום הזו אורח הקדוש, ואומרים הפורס סכת שלום, אז קדושה העליונה יורדת ופרוסת כנפיה על ישראל, ותכסה עליהם כאם על בנים, וכל מינים הרעים נאספים מן העולם, וישראל יושבים תחת קדושת

זיו הזוהר
נד. קול של שמחה, ככתוב, ויין ישמח לבב אנוש. נה. היינו מדת המלכות והשכינה הקדושה,

רבונם, ואז סוכת שלום הזאת נותנת נשמות חדשות לבניה^[נ] מה הטעם, לפי שבה הנשמות שורות וממנה יוצאות, וכיון שהיא שורה ופרוסת כנפיה על בניה תריק נשמות חדשות לכל אחד ואחד.

בליל שבת צריך האדם לטעום מכל מאכלי שבת, כדי להראות שסוכת שלום הזו מהכל נכללת

עוד אמר רבי שמעון על זה למדנו שהשבת כעין עולם הבא היא, וכך הוא בודאי, ועל כן שמטה ויובל דומים זה לזה, ושבת ועולם הבא כך הוא^[נ], ותוספת נשמה הזו מן סוד של זכור היא באה לסוכת שלום הזו שנלקחת מן עולם הבא^[נ], ותוספת הזו היא נותנת לעם הקדוש, ובתוספת הזו נשמחים ונשכח מהם כל עניני חול וכל הצער וכל הצרות, כמו שכתוב (ישעי' י"ד) ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה וגו', ובליל שבת צריך האדם לטעום מכל מאכלי שבת, כדי להראות שסוכת שלום הזו מהכל נכללת, ובלבד שלא יחסר על ידי הטעימה מלהשאר מאכל אחד שיהיה די לסעודת היום, ויש אומרים שיהיה נזהר להשאיר ב' מאכלים על ב' סעודות האחרות של היום ונכון, וכל שכן אם משאיר יותר מאכלים להיום ויכול לטעום מכלם, ולכל הפחות בב' תבשילין די לטעום^[נט] וזה ביארו החברים.

צריכה האשה בשמחת הלב ורצון להדליק נר של שבת, שהרי כבוד גדול זה לה ומצוה רבה לעצמה לזכות לבנים קדושים, שיהיו מאירים לעולם בתורה וביראה

נר של שבת לנשים של עם הקודש ניתן להדליק, והרי אמרו החברים על שהיא כבתה נרו של עולם והחשיכה אותו וכו', ונכון הוא, אבל סוד הדבר שסוכת שלום הזו גברת העולם היא, והנשמות שהן נר העליון בה שורות, ועל כן גברת הבית צריכה להדליק, שהרי במקומה היא נאחזת^[ו] והיא עשתה המעשה, וצריכה האשה בשמחת הלב ורצון להדליק נר של שבת, שהרי כבוד גדול זה לה ומצוה רבה לעצמה לזכות לבנים קדושים, שיהיו מאירים לעולם בתורה וביראה, וירבו שלום בארץ, ונותנת לבעלה אריכת ימים, לפיכך צריכה להזהר במצוה זו.

זוהר פרשת תרומה (קלה ע"א)

פניה מאירות באור העליון ומתעטרת למטה בעם הקדוש, וכלם מתעטרים בנשמות חדשות, אז היא התחלת התפלה לברך אותה בשמחה בהארת הפנים, ולאמר ברכו את ה' המבורך

עוד אמר רבי שמעון סוד תקון העליון שנעשה בתפלת כניסת השבת של עם הקדוש כדמיון שאותן [ששה ימים העליונים] מתיחדים למעלה באחד^[סא] אף כך [שבת] היא

הסוככת על בניה, עם ישראל. נו. היינו מה

שנתבשלו לקינוח סעודה, כי שלש אלה הוכן על כל סעודות השבת. ס. שורש כל נשמות הנשים הוא במלכות, ושם נעשה הפגם של חטא אדם הראשון. סא. היינו שש הספירות, מן חסד עד מלכות, [ולא עד בכלל - והמלכות היא השביעית], שהתפארת

היינו מה. נו. שמטה ושבת היינו מלכות, יובל ועולם הבא היינו בינה. נח. היינו השתלשלות מן בינה לתפארת, ומתפארת למלכות. נט. וזה נקל לצאת בהדגים והבשר או הפירות

מתיחדת למטה בהסוד של אחד, להיות עמהם למעלה אחד לעומת אחד, הקב"ה אחד למעלה אינו יושב על כסא כבודו, עד שהיא נעשית בהסוד של אח"ד כדמיון שלו, להיות אחד באחד, והרי ביארנו הסוד של ה' אחד ושמו אחד סוד השבת הוא, שבת שמתיחדת בסוד של אח"ד שישרה עליה הסוד של אח"ד, (תפלת) [בתפלת] כניסת השבת (שהרי) [הרי] מתיחדת כסא כבוד הקדושה בהסוד של אחד, ונתתקנת שישרה עליה מלך עליון הקדוש, כאשר נכנס השבת היא מתיחדת ונבדלת מן צד הטומאה וכל הדינים נפרדים ממנה, והיא נשארת בהיחוד של האור הקדוש, ומתעטרת בהרבה עטרות אצל המלך הקדוש, וכל מושלי רוגזות ושרי הדין כלם בורחים ונפרדים ממנה, ואין ממשלה אחרת בכל העולמות, ופניה מאירות באור העליון ומתעטרת למטה בעם הקדוש, וכלם מתעטרים בנשמות חדשות, אז היא התחלת התפלה לברך אותה בשמחה בהארת הפנים, ולאמר ברכו את ה' המבורך, א"ת ה' דוקא, בשביל להתחיל אצלה בברכה, ואסור לעם הקדוש להתחיל אצלה בפסוק של דין כמו והוא רחום וגו', לפי שהרי נבדלה מהסוד של צד הטומאה וכל שרי הדין נבדלו ונפרדו ממנה.. ועל כן אסור לעם הקדוש שמתעטרים בעטרות קדושות של נשמות למען תתעורר מנוחה שהם יעוררו דין, אלא שכלם ברצון ובאהבה רבה יעוררו ברכות למעלה ולמטה ביחד, ברכו את ה', א"ת דוקא זו שבת של כניסת השבת, ברוך ה' המבורך, זו המשכת הברכות ממקור החיים למקום שיוצא ממנו כל השפעות להניק לכל.

ברכה זו צריך כל העם לברך בכל יום, ובערב שבת ברצון הלב ובשמחה נצרך להתחיל בברכה זו שתתברך שבת זו של כניסת השבת מעם הקדוש כראוי

ולפי שהוא מקור בסוד אות הברית נקרא המבורך, הוא מעין הבאר, וכיון שמגיעין שמה הרי ודאי נתמלאית הבאר, כי אין נתעכבים מימיו לעולם, ועל כן המבורך, למה הוא מבורך, לפי שהוא משלים ומשקה לעולם ועד, עול"ם וע"ד זו היא שבת של כניסת השבת, אנו ממשיכים ברכות למקום שנקרא מבורך, וכיון שמגיעין שמה נשפעות כלן לעול"ם וע"ד, וזהו ברוך ה' המבורך לעולם ועד, עד המבורך מגיעות הברכות מעולם העליון, וכלם לעול"ם וע"ד, לברכה ולהשקותה שתהי' בשלמות כראוי מלאה מכל הצדדים, ברו"ך, זה מקור העליון שכל הברכות יוצאות ממנו, הוי"ה, זה האמצעי של כל צדדים העליונים, המבורך, זה שלום הבית מעין הבאר להשלים ולהשקות לכל, לעול"ם וע"ד, זה עולם התחתון שנצרך להתברך, ושמן הטוב של ברוך ה' והמבורך כלו נשפע לעולם ועד, ועל כן ברכה זו צריך כל העם לברך בכל יום, ובערב שבת ברצון הלב ובשמחה נצרך להתחיל

והוא מקור העליון שכל הברכות יוצאות ממנו, הוי"ה, זה האמצעי של כל צדדים העליונים, המבורך, זה שלום הבית מעין הבאר להשלים ולהשקות לכל, לעול"ם וע"ד, זה עולם התחתון שנצרך להתברך, ושמן הטוב של ברוך ה' והמבורך כלו נשפע לעולם ועד, ועל כן ברכה זו צריך כל העם לברך בכל יום, ובערב שבת ברצון הלב ובשמחה נצרך להתחיל

עלמא דדכורא, שנקרא זעיר אנפין, כולל אותן, [ונקרא גם ו' קצוות] וכן שבת היינו מדת המלכות, ושכינה הקדושה מתיחדת בסוד של אחד להיות קומה שלמה כולל של עשר ספירות לעומת התפארת, סוד של אח"ד הוא כולל של י"ס, א' כתר, ד' מלכות, ח' היינו ח' ספירות שבין כתר ומלכות, [וכה יכוון במילת אחד שבקריאת שמע, א - כתר, ח - חכמה ובינה עם ו' קצוות, ד - מלכות, ובוה כולל כל י' ספירות באחדות גמור] וזה נעשה בתפלת כניסת השבת, כי הסוד של ה' אחד ושמו אחד, היינו רזא דשבת, ובאמירת ברכו נמשך הארת שפע קדושה מן המקור, היינו ג' הראשונות לתפארת ויסוד, [בבחינת תלת גו תלת], ומשם להבאר היינו מלכות כמבואר להלן.

בברכה זו שתתברך שבת זו של כניסת השבת מעם הקדוש כראוי, וכאשר מתחילים ישראל לברך ברכה הזאת קול הולך בכל הרקיעים שמתקדשים בהקדושה של כניסת השבת, זכאים אתם עם הקדוש שאתם מברכים ומקדשים למטה, בשביל שיתברכו ויתקדשו למעלה כמה מחנות עליונים קדושים, זכאים הם בעולם הזה וזכאים הם בעולם הבא, ואין מברכים ישראל ברכה זו עד שמתעטרים בעטרות של נשמות קדושות כמו שאמרנו, אשרי העם שזיכה אותם בעולם הזה כדי לזכותם לעולם הבא.

זוהר פרשת יתרו (פט)

שקולה שבת כנגד כל התורה, וכל השומר שבת כאילו שומר התורה כלה למדנו שביום הזה כל נשמות הצדיקים מתעדנות בתפנוקי הקדמון הקדוש נסתר כל הנסתרים, ורוח אחד מעונג הקדמון הקדוש שהוא מתפשט בכל העולמות, ועולה ויורד ומתפשט לכל בנים הקדושים, לכל שומרי התורה והנוחים במנוחה שלמה, ונשכח מכלם כל הרוגזות כל הדינים וכל עבודות הקשות, זה שכתוב (ישעי' י"ד) ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה, לפיכך שקולה שבת כנגד כל התורה, וכל השומר שבת כאילו שומר התורה כלה, וכתוב (ישעי' נ"ו) אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע, מכאן נשמע שכל השומר שבת כמי ששומר התורה כלה, זכאים הם ישראל חלקו של הקב"ה גורלו ונחלתו, עליהם כתוב אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו.

זוהר פרשת ויקהל (רז ע"ב)

סוד הקידוש

צריך האדם להעיד עדות הזאת בשמחה ברצון הלב, להעיד לפני רבון האמונה, וכל מי שמעיד כך ומשים לבו ומחשבתו לזה מכפר על כל חטאיו

יום השבת נתעטר בשבעים עטרות, ושם העליון הקדוש נשתלם בכל הצדדים, ונוארות כל המדרגות, והכל נמצא בשמחה של ברכות ובקדושה על קדושה ותוספת קדושה, הקידוש של כניסת השבת זו היא הקדושה של שבת בראשית^[סב] שהרי נתקדש מן ל"ב נתיבות ושלוש מדרגות הנקראות תפוחים הקדושים, ונצרך להזכיר בקידוש הזה כלל מעשה בראשית והשביתה, בהסוד של ל"ב נתיבות וג' מדרגות, שנכלל בהם סוד העדות על מעשה בראשית, דהיינו ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו', ויכל אלהים וגו', שיש בעדות הזאת ל"ה נתיבות, כנגד הל"ב שבילים וג' המדרגות של תפוחים הקדושים, ג' המדרגות הן שביעי שביעי שביעי, ועוד יש בזה סוד עולם העליון וסוד עולם התחתון וסוד של כל האמונה^[סג]

זוהר זיו הזוהר

גוונים - חסד דין רחמים] זה העולם שנקרא זעיר אנפין שיש בו שש הספירות שמן חסד עד [הכולל ו' קצוות - חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד] מלכות [ולא עד בכלל, שהמלכות היא השביעית] שכל הנהגתו היא ג' קוים של חסד דין ורחמים שהן ג' גוונים של תפוחים לובן אודם וירוק. **סג.** עולם העליון היינו בינה שנקראת אלהים לפי שדינין

סב. כוונתו שהקידוש ליל שבת מספר קדושת השבת בראשית, שהל"ב נתיבות פליאות חכמה, שבכחם נבראו כל מעשי בראשית, שבתו ממלאכתם ונתקדשו בקדושת השבת, גם השפיעו הארה זו על הג' מדרגות תפוחין קדישין, [כתוב בזוה"ק שהתפוח הוא אחוז בתפארת, - שכולל ג' גוונים - לבן אדום ירוק, כמו התפארת שכולל ג'

שהם ג' פעמים אלהים, אחד עולם התחתון, ואחד פחד יצחק, ואחד עולם העליון הקדוש, קודש הקודשים, וצריך האדם להעיד עדות הזאת בשמחה ברצון הלב, להעיד לפני רבון האמונה, וכל מי שמעיד כך ומשים לבו ומחשבתו לזה מכפר על כל חטאיו, ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', קידוש זה הוא במשקל אחד לעומת קידוש ויכלו עדות האמונה, והן שלשים וחמש תיבות אחרות כמו שיש בויכלו, הכל יחד עולה לשבעים תיבות להתעטר בהן השבת של כניסת שבת, אשרי חלקו של אדם שיכוון מחשבתו בדיבורים האלה לכבוד רבונו.

ישראל מקדשים השבת בתפלות ובתורה, ומתקדשים

קידוש היום הרי ביארו בורא פרי הגפן ולא יותר, שהרי היום עומד מעצמו לקדש אותו, מה שאין כן בלילה שאנו צריכים לקדש אותו באותן הדיבורים כמו שנתבאר, ולא נתקדש לילה הזה אלא בעם הקדוש למטה, כאשר שורה עליהם רוח עליון ההוא, ואנו צריכים לקדש אותו ברצון הלב ולכוון הדעת לזה, והיום הוא עצמו מקדש לו, וישראל מקדשים השבת בתפלות ובתורה, ומתקדשים בקדושתו ביום הזה, זכאים ישראל עם הקודש שנחלו יום הזה נחלת ירושה לעולם.

זוהר פרשת תרומה (קלו ע"א)

ענין עונתן של תלמידי חכמים

שם מוכנות מרכבות קדושות הסובבות לכסא כבוד של המלך, ומעלים לכל אותן הנשמות בהגן שלמעלה

בלילה הזה עונתם של תלמידי חכמים באותן נשמות הקדושות שמתעטרים בהם, שהרי בזמן הזה שמתעטרים כלם בנשמות ורוחות חדשות יתירות הקדושות, אז הוא זמן התשמיש שלהם, בשביל שתהיה המשכה לאותו התשמיש בהמשכת קדושה במנוחה עליונה, ויצאו מהם בנים קדושים כראוי, וזה הסוד נמסר לחכמים, בזמן חצות הלילה בלילה הזה מבקש הקב"ה ליכנס בהגן שלמעלה, וזה הסוד שבימי החול נכנס הקב"ה בגן העדן שלמטה, להשתעשע עם הצדיקים השוכנים שם, ובשבת בלילה הזה של שבת נכנס הקב"ה בהגן שלמעלה בסוד המקור העליון^[סד] לפי שבימי החול כל נשמות הצדיקים בהגן אשר בארץ כלם שוכנים^[סה] וכאשר מתקדש היום בערב שבת כל אותן מחנות מלאכים הקדושים אשר הם ממונים בתוך הגן שלמטה, כלם מעלים לאותן הנשמות השוכנות בתוך הגן שלמטה, להכניסן לאותו הרקיע העומד על הגן, ושם מוכנות מרכבות קדושות הסובבות

זיו הזוהר

הג' גונים לובן אודם ירוק. **סד.** זה עולם הבינה. **סה.** בהרבה מקומות בזוהר מובא שרק הרוחות הן בגן עדן התחתון והנשמות הן בגן עדן העליון, ואפשר שלפעמים קורא לרוחות בשם נשמות, וכן משמע בכמה מקומות בזוהר, ועוד יש לומר, שאין כל הנשמות זוכות לבוא ישר לגן עדן העליון, אלא שצריכות להיות איזה זמן קודם בגן עדן התחתון,

מתערין ממנה, עולם התחתון היינו מלכות שנקראת אלהים, ועולם האמצעי שהוא סוד כל האמונה זה העולם שנקרא זעיר אנפין, שבו השש ספירות חג"ת נה"י, ונקרא כאן בשם אלהים על שם פחד יצחק מדת הגבורה, להראות שבשבת גם הגבורה היא נמתקת לחסד ורחמים, ודע שהמלכות נקראת חקל תפוחין קדישין, כשמקבלת הארה מן

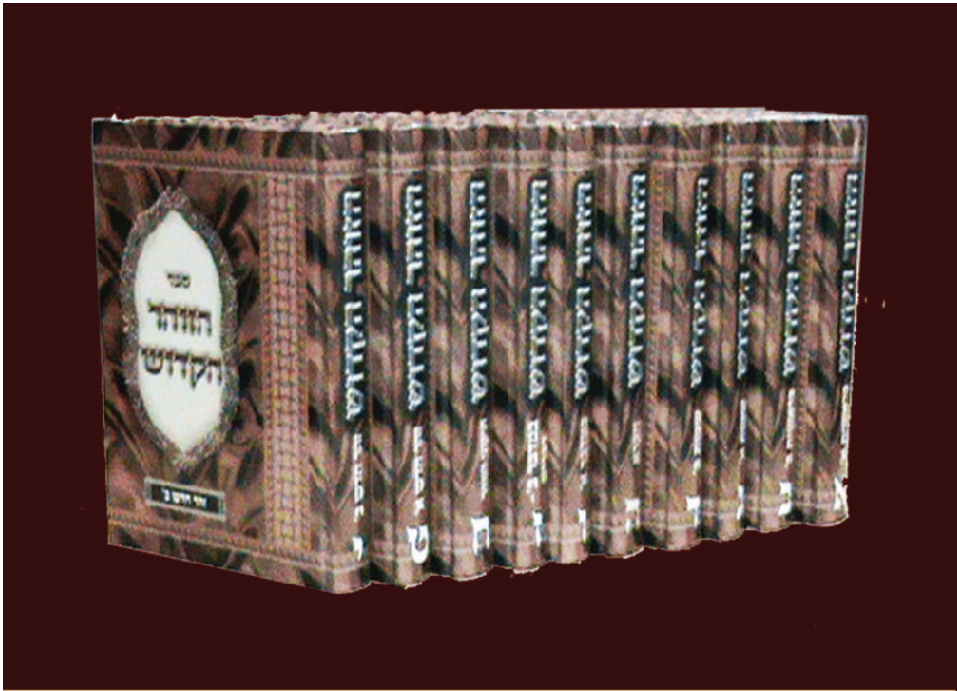
לכסא כבוד של המלך, ומעלים לכל אותן הנשמות בהגן שלמעלה, כיון שאלו הרוחות עולות אז רוחות אחרות קדושות יורדות להתעטר בהם עם הקדוש, אלו עולות ואלו יורדות, ואם תשאל הרי גן העדן שבארץ ביום השבת ישאר ריקם בלי נשמות הצדיקים, לא כן, אלא נשמות הולכות ונשמות באות, נשמות עולות ונשמות יורדות, ונשמות הולכות מתוך הגן ונשמות באות לתוך הגן, הן כל אותן נשמות הצדיקים שמתלבנות בימי החול^[ס] ועוד לא יכלו ליכנס לתוך הגן, בשעה שאלו יוצאות אלו נכנסות, והגן לא נשאר ריקם, כהסוד של לחם הפנים ביום הלקחו, ואם תשאל כשחוזרות הנשמות לאחר השבת צר המקום שם, לא כן, כי המקומות נמשכים לאורך ורוחב וגובה בהגן ואין ניכר, כדמיון הסוד של ארץ הצבי שהיתה נמשכת לכל הצדדים ואין גודלה ניכר אחר החרבן, כדמיון הצבי שכל מה שמתגדל עורו נתגדל לכל צד, ואין גדול העור ניכר לאחר מותו, וגם יש כמה נשמות שכיון שעולות אינן יורדות, נשמות עולות ונשמות יורדות להתעטר בהן עם הקדוש, ובערב שבת גלגול הנשמות הוא, אלו הולכות ואלו באות, אלו עולות ואלו יורדות, מי יכול לראות כמה מרכבות קדושות משוטטות לכאן ולכאן, כל אלו הנשמות כלן בשמחה כלן ברצון לעטר לעם הקדוש, לעטר לכמה צדיקים בגן עדן התחתון, עד השעה שהמכריז עומד וקורא מקודש מקודש, אז מנוחה נמצאת והשקט לכל, ורשעי גיהנם כלם נשקטים במקומם, ויש להם מנוחה, וכל הנשמות נתעטרות אלו למעלה ואלו למטה, אשרי העם שחלק זה להם.

הנשמה רוחצת בבשמים של הגן עדן, ושם היא רואה מה שבכחה לראות

בחצי הלילה של כניסת השבת שתלמידי חכמים נתעוררים לתשמיש שלהם, אותו רוח העליון שמתעטרים בו כאשר נתקדש היום, בשעה שהם ישנים במטותיהם והנשמות שלהם מבקשות לעלות ולראות בכבוד המלך, אז אותו רוח העליון שירד בערב שבת נוטל לזו הנשמה שלו ועולין למעלה, הנשמה רוחצת בבשמים של הגן עדן, ושם היא רואה מה שבכחה לראות, וכאשר יורדת לשכון במקומה בחצי הלילה יורד עמה אותו רוח העליון כאשר נשמה הזאת חוזרת למקומה, וצריכים אלה החכמים לומר פסוקי התעוררות על אותו רוח עליון הקדוש של עטרת השבת, כמו (ישעי' ס"א) רוח ה' אלהים עלי, יען משח ה' אותי לבשר ענוים, שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח: (יחזקאל א) בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים, (שם) ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן:^[ס] בשביל שיתעטרו באותו רוח העליון בהתעוררות שלהם לשמחת התשמיש, ותהיה המשכת אותו רוח העליון של שבת בתשמיש הזאת של מצוה.

זיו הזוהר

כמו שמביא לקמן. סו. שמתלבנות בעונש הגיהנם בקטפא, מובא לקמן בפרשת תצא. או בהטבילה של נהר דינור. סז. הלחש, עטיפא

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

בנינו ילסקר אמתיו
בניהו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ציון בארון

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

הרב עובדיה יוסף

מזן מאור ישראל מופת הדרור הואש"צ
ראש ממשלת החורה. מנהיג דורות
נשיא מועצת חכמי התורה

איש מלא
אליעזר ברננד

ראש ישיבת טובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה

ראש ישיבת מורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

